Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1199/2015
26.06.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље Ј.Л. из С., чији је пуномоћник М.С., адвокат из Б., против тужене Градске општине Обреновац, коју заступа Јавни правобранилац општине, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 4022/14 од 05.03.2015. године, у седници већа од 26.06.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 4022/14 од 05.03.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду-Судска јединица у Обреновцу П бр. 2698/12 од 31.01.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавеже тужена да јој накнади нематеријалну штету за претрпљене физичке болове у износу од 200.000,00 динара, за претрпљени страх у износу од 200.000,00 динара и за наруженост 150.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке тужиља је обавезана да туженој накнади парничне трошкове у износу од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 4022/14 од 05.03.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став

1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужбом од 05.11.2012. године, тужиља је тражила накнаду нематеријалне штете у укупном износу од 600.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према члану 403. став 3. ЗПП, који је новелиран чланом 13. Закона о изменама и допунама ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа
судија
Снежана Андрејевић,с.р.